

Clean

You go to sleep with everything and you wake up with nothing. Je gaat naar bed met iets en je wordt wakker met niets.

Deze uitspraak kreeg ik mee toen ik de moeite nam om een dakloze man aan te spreken. Hij hield de deur voor mij open van een Starbucks op 7th Avenue in New York. In ruil voor die dienst vroeg hij mij wat klein geld. Hij vertelde dat hij er niets voor voelde om in een opvang voor daklozen te slapen. *Daar laat je een hond nog niet slapen.*

Het aantal daklozen in New York is de laatste jaren gelukkig fors gedaald. Het feit dat meer instellingen meer met elkaar samenwerken geeft meer goede resultaten. *Het Departement van Daklozen Diensten* heeft het heft in handen genomen en maakt in deze stad de dienst uit. Als er niet wordt samengewerkt en er geen resultaat geboekt wordt, dan krijg je als instelling simpelweg geen geld en contract meer. *Resultaat* wordt heel praktisch vertaald in het aantal mensen dat je van straat haalt en van straat kunt houden. Hoe simpel kan het zijn.

Evenwel. De economische recessie is nog lang niet voorbij. De instellingen die zich met daklozen bezighouden worden de komende jaren flink afgeknepen. Het aantal daklozen, alleen of families, zal daardoor flink gaan toenemen. Dat is de verwachting. En toch blijven New Yorkers onvoorwaardelijk positief. Dat zit diep in de volksaard verankerd. Als je bedelt, dan stel je daar een dienst tegenover. Voor niks gaat hier alleen de zon op. En dus houd je de deur voor iemand open of je beult jezelf voor een paar bucks af door de stoep voor een winkel van een paar meter sneeuw te bevrijden.

Op de voorlaatste dag van onze studiereis bezochten wij The Living Room. In New York heet zoiets een *Drop in Center*. De taxichauffeur die ons bij het Inloopcentrum wilde afzetten was er niet gerust op. Of we zeker wisten dat wij op dit adres afgezet wilden worden? *Ik kom hier eerlijk gezegd nooit en dat zouden jullie ook niet moeten doen.* Volgens Ralph Acevedo van the Bronx Works valt het allemaal wel mee. Statistisch gezien ben ik het met hem eens. Tijdens de 8 studiereizen die ik in de afgelopen 7 jaar gemaakt heb is mij niet 1 keer iets overkomen. Sterker, de hoffelijkheid van New Yorkers is zo overweldigend, dat zoiets voor een gemiddelde Europeaan eenvoudig niet te begrijpen is. En toch blijven wij maar roepen dat Amerikanen oppervlakkig zijn. *Ik spreek thuis, in mijn vrije tijd, nooit zomaar iemand op straat aan,* liet Hans Pijp, een meegereisde daklozenpsychiater mij weten.

Hier doe ik niet anders en ik heb de leukste ontmoetingen, elke dag! In een inloopcentrum vol met hardcore daklozen verwacht je weerstand. Tegenzin om met pottenkijkers te spreken. Niet in the South Bronx. Je krijgt er een nette rondleiding, in een nette omgeving. Want een nette omgeving heeft een helende werking op jouw geest. Clean House. Clear Head.